

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๕๓/๒๕๕๖

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ
เกี่ยวกับการสอบสวนทางวินัย

ผู้อุทธรณ์ : นาย ก.
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาย ก. ผู้อุทธรณ์ ข้าราชการพลเรือนในสถาบัน
อุดมศึกษา สังกัดคณะศิลปศาสตร์ ศูนย์สุพรรณบุรี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ มี
หนังสือลงวันที่ ๑๘ ตุลาคม ๒๕๕๕ ถึงอธิการบดีมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ ขอข้อมูล
ข่าวสารกรณีมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิดำเนินการทางวินัยและมีคำสั่งลงโทษ ราย
นางสาว ข. จำนวน ๒ รายการ ดังนี้

๑. รายงานผลการสอบสวนของคณะกรรมการสอบสวน
๒. คำสั่งลงโทษทางวินัย

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิมีบันทึก ลับ ที่ ศธ ๐๕๘๕.๐๕/๒๖ ลง
วันที่ ๒๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๕ ถึงผู้อุทธรณ์ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารโดยให้เหตุผลว่า ผู้อุทธรณ์
ไม่ใช่ผู้มีส่วนได้เสียในเรื่องดังกล่าว

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๑๒ ธันวาคม ๒๕๕๕ ถึงคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผย
ข้อมูลข่าวสาร อุทธรณ์คำสั่งไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการ
แผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ และเหตุผลในการไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

คำวินิจฉัย ที่ สค ๕๓/๒๕๕๖

ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ ประกอบกับข้อมูลข่าวสารที่ขอให้จัดส่งมาแล้ว
ข้อเท็จจริงฟังได้ว่า เดิมขณะที่ผู้อุทธรณ์ดำรงตำแหน่งคณบดีคณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยี
ราชมงคลสุวรรณภูมิ ได้รายงานผลการสอบสวนกรณีนางสาว ข. ปลอมแปลงเอกสารและรายงานเท็จ
ต่อผู้บังคับบัญชาต่อมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ แต่มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล
สุวรรณภูมิตรวจสอบแล้วเห็นว่า คณบดีคณะศิลปศาสตร์ไม่มีอำนาจแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน
วินัยอย่างร้ายแรง จึงแจ้งให้คณะศิลปศาสตร์ดำเนินการใหม่ให้ถูกต้อง โดยให้สอบสวนหา
ข้อเท็จจริงแล้วรายงานให้มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิทราบ ในระหว่างการดำเนินการ
ตามคำสั่งมหาวิทยาลัยนั้น ผู้อุทธรณ์พ้นจากตำแหน่งคณบดี และคณะศิลปศาสตร์โดยคณบดีคนต่อมา
ได้สอบสวนแล้วเสนอรายงานผลการสอบหาข้อเท็จจริงกรณีการกล่าวหาดังกล่าวให้มหาวิทยาลัย
เทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิพิจารณา

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิมีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน
นางสาว ข. กรณีการรายงานเท็จต่อผู้บังคับบัญชา คือผู้อุทธรณ์ซึ่งขณะนั้นดำรงตำแหน่งคณบดีคณะ
ศิลปศาสตร์ เพื่อขออนุญาตเป็นอาจารย์พิเศษคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัย
ราชภัฏจันทรเกษม โดยแนบเอกสารของมหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษมประกอบคำขออนุญาต แต่
เอกสารดังกล่าวมีการแก้ไขข้อความจากปี พ.ศ. ๒๕๕๒ เป็นปี พ.ศ. ๒๕๕๓ ในชั้นการสอบสวน
นางสาว ข. รับสารภาพว่าได้แก้ไขข้อความในเอกสารจริง คณะกรรมการสอบสวนเห็นว่ามหาวิทยาลัย
ราชภัฏจันทรเกษมได้เชิญนางสาว ข. ไปเป็นอาจารย์พิเศษจริง และการแก้ไขข้อความดังกล่าวไม่ได้
ทำให้มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิได้รับความเสียหายอย่างร้ายแรง ผู้ถูกกล่าวหาได้มี
เจตนาทำเพื่อผลประโยชน์ส่วนตน เป็นการกระทำผิดวินัยไม่ร้ายแรง ฐานรายงานเท็จต่อผู้บังคับบัญชา
เห็นสมควรลงโทษภาคทัณฑ์ และมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิมีคำสั่งลงโทษ
ภาคทัณฑ์นางสาว ข. แล้ว

ผู้อุทธรณ์ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัยตามรายการข้างต้น แต่
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิปฏิเสธการเปิดเผยโดยให้เหตุผลว่า การดำเนินการทาง
วินัยนั้นเป็นกระบวนการสอบสวนในระบบบริหารงานบุคคลของมหาวิทยาลัย และรายงานการสอบสวน

คำวินิจฉัย ที่ สค ๕๓/๒๕๕๖

เป็นกระบวนการพิจารณาเพื่อจัดให้มีคำสั่งทางปกครอง มหาวิทยาลัยได้ดำเนินการทางวินัยไปตามขั้นตอนของกฎหมายจนเสร็จสิ้นกระบวนการ และได้รายงานผลการดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ไปยังสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาซึ่งเป็นหน่วยงานบังคับบัญชาแล้ว ผู้อุทธรณ์ไม่ใช่กรณีที่เข้ามาในกระบวนการพิจารณาทางปกครองเนื่องจากสิทธิของผู้นั้นจะถูกกระทบกระเทือนจากผลของคำสั่งทางปกครองอันเกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัย ตามมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ แม้กระบวนการพิจารณาทางปกครองจะยุติแล้ว แต่ก็ไม่สมควรเปิดเผยข้อมูลข่าวสารเพื่อปกป้องคุ้มครองสิทธิของผู้ถูกดำเนินการทางวินัยและบุคคลที่มาเป็นพยาน อีกทั้งบุคคลดังกล่าวไม่ได้ให้ความยินยอมให้เปิดเผยข้อมูลไว้ก่อน การเปิดเผยจะทำให้บุคคลในกระบวนการสอบสวนได้รับความเดือดร้อนเสียหาย

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้ว เห็นว่า การดำเนินการทางวินัยกรณีการกล่าวหา นางสาว ข. กระทำผิดวินัยไม่ร้ายแรงได้เสร็จสิ้น โดยมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ มีคำสั่งลงโทษภาคทัณฑ์แล้ว การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารไม่ทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพ หรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ผู้อุทธรณ์มีส่วนเกี่ยวข้องกับการดำเนินการทางวินัยดังกล่าว โดยเป็นผู้กล่าวหาและเป็นผู้บังคับบัญชาในขณะที่นางสาว ข. ผู้ถูกกล่าวหา รายงานข้อความอันเป็นเท็จ จึงมีเหตุอันสมควรที่ผู้อุทธรณ์จะได้รับทราบข้อมูลข่าวสาร สำหรับข้อที่อ้างว่าพยานบุคคลที่ให้ถ้อยคำไม่ได้ให้ความยินยอมให้เปิดเผยข้อมูลไว้ก่อน การเปิดเผยจะทำให้บุคคลในกระบวนการสอบสวนได้รับความเดือดร้อนเสียหายนั้นเห็นว่า ข้อกล่าวหาของผู้อุทธรณ์เป็นกรณีการกล่าวหาในการปฏิบัติหน้าที่ราชการ และการให้ถ้อยคำของผู้ที่เกี่ยวข้องต่อคณะกรรมการสอบสวนก็เป็นการปฏิบัติหน้าที่ราชการประการหนึ่ง เนื้อหาการให้ถ้อยคำจึงไม่ใช่ข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลที่การเปิดเผยต้องให้บุคคลนั้นยินยอมก่อน ในทางตรงกันข้าม เมื่อการดำเนินการทางวินัยได้เสร็จสิ้นแล้ว การเปิดเผยจะแสดงให้เห็นถึงความโปร่งใสในกระบวนการสอบสวนทางวินัยของหน่วยงานของรัฐ ข้อมูลข่าวสารตามคำขอจึงเป็นข้อมูลข่าวสารที่เปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้

คำวินิจฉัย ที่ สค ๕๓/๒๕๕๖

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอ พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

นายชัยรัตน์ มาประณีต

หัวหน้าคณะที่ ๒

พลเอก สุพิทย์ วรอุทัย

กรรมการ

นางธิดา ศรีไพพรรณ

กรรมการ

นายพูลประโยชน์ ชัยเกียรติ

กรรมการ

ศาสตราจารย์เกียรติคุณ เทพ หิมะทองคำ

กรรมการ

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ปราโมทย์ ประจนปัจจนึก

กรรมการผู้รับผิดชอบสำนวนอุทธรณ์

สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ

วันที่ ๑๘ มีนาคม ๒๕๕๖